

ЗБОРНИК РЕЗИМЕА
СТРУЧНО-НАУЧНИ СЕМИНАР СА
МЕЂУНАРОДНИМ УЧЕШЋЕМ

ДАНИ ДЕФЕКТОЛОГА СРБИЈЕ
БЕОГРАД, 11-14. ФЕБРУАР 2016.

**ДАНИ ДЕФЕКТОЛОГА СРБИЈЕ
БЕОГРАД, 11-14. ФЕБРУАР 2016.**

Издавач

Друштво дефектолога Србије, Београд

За издавача

Синиша Ранковић

Организатори

Друштво дефектолога Србије
Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и
рехабилитацију

Програмски одбор

проф. др Снежана Николић, председник
проф. др Миле Вуковић
проф. др Нирвана Пиштољевић
проф. др Гордана Николић
доц. др Горан Јованић
доц. др Наташа Драгашевић Мишковић
др Срећко Потих
др Александра Ђурић-Здравковић
др Снежана Илић
мр Златко Буквић

Организациони одбор

Синиша Ранковић, председник
Маријана Тарановић Тодоровић, генерални секретар
Драган Роловић
Марина Видојевић
Милован Марковић
Данијела Костић
др Срећко Потих

Рецензенти

проф. др Миле Вуковић
доц. др Горан Јованић
др Александра Ђурић-Здравковић
др Снежана Илић

Уредник

др Срећко Потих

Технички уредник

Биљана Красић

Припрема и штампа

БИГ штампа

Тираж 450

ISBN 978-86-84765-48-4

ЗАКОНСКА РЕГУЛАТИВА КОЈА ОДРЕЂУЈЕ ПРОФЕСИОНАЛНИ СТАТУС ДЕФЕКТОЛОГА У ПРАКСИ

Зорица Савковић¹, Сандра Томашевић², Весна Жигић¹

¹Универзитет у Београду – Факултет за специјалну едукацију и рехабилитацију, Србија

²Студент докторских студија, Правни факултет Универзитета у Београду

Приближавање Републике Србије Европској Унији као и њеном законодавству јавља се потреба за регулисање одређених делатности које би се обављале у складу са правилима Европске Уније. С обзиром да у Републици Србији не постоји закон који одређује начин рада и груписања дефектолога, поставља се питање њихове улоге у нашем здравственом систему. Имајући у виду тренутни статус дефектолога који немају формално медицинско образовање, а раде у здравственим установама намеће се потреба унапређења рада ове професије, а један од начина је свакако и оснивање коморе здравствених сарадника чији део би били и дефектолози. Тренутни положај дефектолога у нашем систему свакако није на високом нивоу. Њихова улога је знатно мања у односу на остале професије које су део здравственог система из разлога што дефектолози и нису признати у систему здравства. Држава улаже мање новца на образовање овог кадра у односу на рецимо образовање других грана медицине па самим тим и њихове услуге су знатно ниже. По закону о здравственој заштити дефектолози нису здравствени сарадници а самим тим то им онемогућава самосталан рад у здравственој установи односно приватној пракси. Истражујући тренутни статус дефектолога у нашем систему, на узорку од 500 испитаних дефектолога које су спровели студенти Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију а које су објавили медији чак 63% испитаних сматра да не постоји канцеларија која је надлежна за њихову професију. Непостојање такве коморе изузима и могућност лиценцирања дефектолога, а самим тим и њихово онемогућавање у раду у иностраним компанијама које имају тај предуслов. Последица овог статуса је и њихова одбаченост у доношењу прописа у области здравствене заштите чији би део свакако требало бити. Резултати показују да не постоји још увек спремност државе да реагује у решавању статуса дефектолога. Постоји много питања и захтева али ниједан адекватан одговор или прави потез који би омогућио дефектолозима место које заиста заслужују својим образовањем и улагањем, место које би их ставило у исти ранг са осталим медицинским гранама.

Кључне речи: *дефектолози, пракса, законска регулатива, статус*